

-2003 ஜூலை 8 அன்று செய்தித்தாள்களில் அதிர்ச்சி தரும் செய்தி ஒன்று வெளிவந்திருந்தது. சின்னபைப் புறநகர் தனியார் (சுயநிதி) மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளி ஒன்றில் ஒன்பது வயதான நான்காம் வகுப்பு மாணவி மாதவி (பயெர் மாற்றப்பட்டாள்) உடற்கல்வி ஆசிரியரால் பள்ளி நேரத்திலேயே கழிப்பறையில் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டாள். நான்தமிழ்நாடு மாநில மகளிர் ஆணையத்தில் இருந்த காலம். உடனே உண்மையறியும் குழு - சிறந்த குழந்தை மருத்துவ வல்லுநர், குழந்தை உரிமை ஆர்வலர், வழக்கறிஞர், ஆணையச் செயலர் ஆகியோர் கொண்ட என் தலமையிலான குழு - ஒன்றினையிழைத்து, கள ஆய்வுக்குச் சென்றோம். அதற்குள் சின்னமனித உரிமை நிறுவனம் (Human Rights Foundation) செய்தி சேகரித்து, ஆணையத்தின் தலையீட்டை வணைபிற்று; ஆய்வில் பரிசீலனை துணை நின்றது. நடந்த தரவரக்க வீடுகள் கொண்ட திருவிவரம் எதிரெதிரான இரு கட்டடங்கள் தான் பள்ளி. சூற்றிலுமுள்ள வீடுகளிலிருந்து வறையுபுத்த முடியாத கட்டடங்கள். மீண்டு கட்டடங்களுக்கு அப்பால் சூற்றம் நடந்த விளையாட்டுத் திடல். திடலின் ஒரு பக்கம் பின்புறச் சுவரையொட்டி வரிசையாக அமைந்த கழிப்பறைகள். பன்னிரண்டாம் வகுப்புவரை படிக்கும் அனாதை ஆண் மாணவர்களுக்கும் ஐந்தாம் வகுப்புவரையான பணை குழந்தைகளுக்கும் ஒரே கழிப்பறைகள் தான்.

விசாரணை முழுதும் தனிமையில் (in camera) நடத்தப்பட்டது. குழு உறுப்பினரில் ஒருவரான மருத்துவ-குழந்தைநல வல்லுநரால் மாதவி தனியாக விசாரிக்கப்பட்டாள். அவள் கொடுத்த ஓவ்வொரு விவரமும் திடுக்கூற வதைத்தது. ஆசிரியரின் விஷமத்தனங்கள் ஓராண்டுக்கு முன்பே, அவள் மீன்றாம் வகுப்பில் இருந்தபோதே தொடங்கிவிட்டன. ஓவ்வொரு முறையும் கழிப்பறைதான் கூற்றக்களம். குழந்தைகள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்திலேயே, அவர்கள் அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மாதவியை ஆசிரியர் அழைத்துச் சென்றுள்ளார். ஒரு முறையல்ல, பல முறை மாதவி இத்தகைய வன்முறைத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறாள். அவள் மட்டுமல்ல; இன்னும் வறையு இரண்டு மாணவிகள் அந்த ஆசிரியரிடம் அதே கதிக்கு ஆளாயினர் என்று அவள் சொன்னாள். அவர்கள் இருவரும் பள்ளியை விட்டு நின்றாவிட்டனர்.

இறுதியில் நிலைமை முற்றி வெடித்தபோது, மருத்துவப் பரிசோதனையில் மாதவி பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளானது திரியவந்ததும் அவளது பெற்றோரும் உறவினரும் பள்ளியின்

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

மற்ற பற்றோரும் பள்ளியின் மலே படையெடுத்து வந்து, கற்றவாளியை அடித்து நொறுக்கவும் பள்ளி நிர்வாகம் வறோ வழியின் நிக் காவல் துறைக்குத் தகவல் தெரிவித்தது, கற்றவாளி கைதுசெய்யப்பட்டான் .

எங்களது ஆய்வில் வெளிவந்த நடுஞ்சை உலுக்கும் உண்மைகள் :

பள்ளி, அறுபதுகளில் தொடங்கப்பட்டிருந்தாலும் 2000ஆம் ஆண்ட்தான் முதன்முறையாக உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் நியமிக்கப்பட்டார் . கற்றவாளி ஆசிரியரின் நியமனக் கோப்பைக் கண்டு பறிதும் அதிர்ச்சியடைந்தோம் . நியமனம் செய்யப்பட்டபோது அவனுக்கு வயது 18. கொடுக்கப்பட்ட ஊதியம் மாதம் ரூ . 1,200. பள்ளியின் அனதத்து மாணவர்களும் - பரவம் எய்திய பணைகள் உட்பட - அவனது பொறுப்பில் விடப்பட்டனர் . ஆசிரியர் நியமனத்தில் கடபைபிடிக்கப்பட வேண்டிய எந்த விதிமுறையும் பின்பற்றப்படவில்லை. கண்காணிக்கும் பொறுப்புடைய கல்வித் துறையோ கண்டுகொள்ளவேயில்லை. நடந்த பாலியல் வன்முறைச்சம்பவம் செய்தித்தாள்களில் வெளிவந்து ஒரு வாரமாகியும் கல்வித் துறை அதிகாரி எவரும் விசாரணைக்குச் செல்லவில்லை.

மாதவியின் குடும்பம் கரேளாவிலிருந்து பல ஆண்டுகளுக்கு முன் சென்னையில் குடியேறிய குடும்பம் . கற்றம் நீ திமன்றம் ஏற வேண்டும் ; கற்றவாளி குடும்பமான தண்டனை பெற வேண்டும் என பதில் குடும்பத்தினர் ஆத்திரம் கொண்ட தெளிவுடன் இருந்தனர் . நம் சமுதாயத்தில் விதிவிலக்கான குடும்பம் அது . சராசரிக் குடும்பத்திலோ பணை குழந்தைக்கு நடந்த அக்கிரமத்தை மட்டி மறக்க கவமே முயல்கின்றனர் . அதே பள்ளியில் வறோ இரு குழந்தைகளுக்கும் இதே கதி ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் விஷயம் வெளிவரவே இல்லை. குழந்தைகள் சத்தமில்லாமல் வறோ பள்ளிக்கு மாற்றப்பட்டனர் . பண்ணைபிழைச் சமுதாயத்தின் ஆண் ஆண்வ ஆதரவா இது . பணை குழந்தையின் உடலில் பபிந்த கறை, பண்ணை தலையில் தான் விடியும் என்னும் அச்சம் ; அவளது திருமண வாய்ப்புகள் பாதிக்கப்படும் என்னும் கவலை. பொறுப்பிப்பின்புரளும் நாக் குடும்பம் குடும்பம், மட்டி மறத்தை, கற்றவாளியைத் தப்பவிட்டு, கற்றங்கள் தொடர ஏதுவாக அமையும் சபீழல் இவ்வாறான உருவாகிறது . மெளனத்தில் மறையும் கற்றங்கள் ஏராளம் . வெளிவரும் கற்றம் ஒவ்வொன்றைப் போலும் பல மடங்கு கற்றங்கள் வெளிவராமல் , சமுதாயத்தின் மெளட் கத்தால் தழைக்கின்றன .

மாதவி பல முறை வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டும் எவரிடமும் அது குறித்து வாய் திறந்து பசேவில்லை என பது கவலைக்குரிய உண்மை . பெற்றோரிடமோ வகுப்பு ஆசிரியரிடமோ அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை . குடும்பம் விதிவிலக்கான, ஓரளவு தரையமான குடும்பமாக இருந்தபோதிலும் , அதைச் சொல்லும் துணிவு அவளுக்கு வரவில்லை . விசாரணையின் போது ஏன் எவரிடமும் சொல்லவில்லை என்று மாதவியிடம் கேட்டபோது, வெளியில் சொன்னால் கொண்டுவிடுவனே என்று கற்றவாளி ஆசிரியர்

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

ஊழல்துறையில் விழுந்த பலமான அடி, ரணமாகி, சீழ்க் கட்டி, காலப் போக்கில் மாறாத வடவாகி, வாழ்க்கையைப் பற்றியும் உறவுகளைப் பற்றியும் ஆரோக்கியமற்ற, அச்சம் கொண்ட, வக்கரிப்புகளை உருவாக்குகிறது. தலமுறைகளாகத் தாக்கம் தொடருகிறது.

கூழந்தகைகள் மீதான பாலியல் கொடுமை (Child Sexual Abuse) இந்தியாவில் மறுத்து, மறைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் பெரும் ரகசியம். காரணம், அறியாமை, ஒப்புக்கொள்வதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் கூறித்தகூழப்பம், அச்சம், இப்படிப்பல. விளைவு: கூழந்தகைகள் பாதுகாப்பு உரிமையை இழக்கின்றனர். இக்கொடுமையை அனதத்து வகைப்பட்ட கூழந்தகைகளும் - பொருளாதார, சமூக, சாதி, பால்வறே பாடின்றி - அனுபவிப்பதாக ஆய்வுகள் சொல்லுகின்றன.

சில உலுக்கும் விவரங்கள்: (பள்ளிகளில் மட்டுமல்ல, அனதத்து இடங்களிலும் நடந்தவை)

* துளிர் என்னும் நிறுவனம் 2006இல் சன்னையில் பள்ளி சலல்லும் 2211 கூழந்தகைகளிடம் நடத்திய ஆய்வுவின் முடிவுகள்: 42% கூழந்தகைகள் பாலியல் கொடுமைக்கு இலக்காகின்றனர். அனதத்து வகைப்பட்ட சமூக-பொருளாதார நிலை சாரந்த கூழந்தகைகளும் கொடுமைகளுக்கு இலக்காகிறார்கள். ஆண் கூழந்தகைகளில் 48%, பெண் கூழந்தகைகளில் 39% இலக்காகியுள்ளனர். 15% கடமுயான வன்முறையை அனுபவித்துள்ளனர்.

* சாக்ஷி என்னும் அமைப்பு, புதுடில்லியில், 1997இல் பள்ளி சலல்லும் 350 பெண் கூழந்தகைகளிடம் செய்த ஆய்வு: 63% கூழந்தகைகள் கூடும்ப உறுப்பினரால் கொடுமைக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றனர். அவர்களில் 25% பாலியல் பலாத்காரத்திற்கோ (rape) மற்ற கடமுயான பாலியல் வன்முறைககோ உள்ளாகப்பட்டனர்.

* ராகி என்னும் அமைப்பு 1997இல் சன்னை, மும்பை, டெல்லி, கொல்கத்தா, கோவா ஆகிய நகரங்களில் நடத்தர, மலேதட்டும்ப பெண்களிடையில் நடத்திய ஆய்வு: 75% தாங்கள் கூழந்தகையாக இருந்தபோது பாலியல் கொடுமைக்கு உள்ளானதாகக் கூறியுள்ளனர். 71% சொந்தகாரர் அல்லது தங்களுக்குத் திரிந்த, நம்பிக்கைக்கு உரியவராலயே கொடுமைபபுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

* சம்வாதா அமைப்பு பெங்களூரில் 1996இல் மாணவரிடயே நடத்திய ஆய்வு: 47% பாலியல் கொடுமைக்கு உள்ளாயினர்; அவர்களில் 62% பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு (rape)

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

4) தமிழ்நாடு கல்வி விதிமுறைகள் (Tamil Nadu Education Rules) மாற்றி அமகைக் கட்டி, பாலியல் கொடுமை இழைப்பவர் மீ தும் பள்ளி நிர்வாகத்தின் மீ தும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாகக் கட்ட வேண்டும்.

5) குற்றவியல் சட்டத்தில் மாற்றங்கள் செய்து, கல்வி நிறுவனங்களில் நடந்த பாலியல் குற்றங்களை உடனடியாகக் காவல் துறைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது அந்நிறுவனங்களின் பொறுப்பாகக் கட்ட வேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறும் நிர்வாகங்களின் மீ தும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

6) மனித உரிமைகள், குறிப்பாகக் குழந்தை உரிமைகள், அனைத்துப் பள்ளிப் பாடத் திட்டங்களிலும் ஆசிரியர் பயிற்சியிலும் சேர்க்கப்பட வேண்டும். மாணவர் தங்களின் சூற்றி நடக்கும் மனித உரிமை மீ றல்களை வளிக்கொணரவும் குற்றவாளிகளை அச்சமின்றி அம்பலப்படுத்தவும் ஏதுவான சமூக உருவாக வேண்டும்.

7) கல்வித் துறை அனைத்துப் பள்ளிகளிலும், சூயந்திப் பள்ளிகள் உட்பட, நடக்கும் மனித உரிமை மீ றல்களைக் கண்காணக்கும் பொறுப்பினையும் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பினையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

8) குழந்தைகள் மீ தான பாலியல் வழக்குகளுக்குக் காவல் துறை முன்னுரிமை கொடுத்து, வழக்குகளை வகுவிரைவில் முடிக்க வேண்டும்.

9) இத்தகைய பலாத்காரங்களுக்குப் பலியாகும் குழந்தைகளுக்கு உளவியல் ரீ தியான ஆலோசனை (Psychological counselling) மிகவும் தேவைப்படுகிறது. அவர்களுக்கு உடனடியாகவும் தொடர்ந்து நீ ண்ட காலமும் உளவியல் ஆலோசனை அளிப்பதற்கு அரசு மருத்துவமனைகள் முன் வர வேண்டும்; இல்லாவிடில், வேறு வல்லுநர்களை நியமிக்க வேண்டும்.

10) குழந்தைகள் மீ தான பாலியல் கொடுமையைத் தடுக்கும் விசேஷச் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். இச்சட்டம் நமது அரசியல் சாசனம் அளித்துள்ள குழந்தை உரிமைகள், ஐ.நா.வின் குழந்தை உரிமை சாசனம் (Convention on the Rights of the Child), சித்திரவதை மற்றும் பிற கொடிய, மனிதாபிமானமற்ற, இழிவுபடுத்தும் நடமைமுறை அல்லது தண்டனை ஆகியவற்றிற்கு எதிரான சாசனம் (Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment) ஆகியவை அனைத்திலும் உள்ள குழந்தை உரிமைகளை உள்ளடக்கி உருவாகக் கட்ட வேண்டும்.

Written by வசந்தி தவேி -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

அனதைத் திற்கும் மலோக, குழந்தைகளின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியை அனாவரம் மறே கொள்ள வணேடும். பாலியல் கொடும்கைக்கு இலககாகும் குழந்தைகள் ஏன் அதையாரிடமும் சொல்லத் தயங்குகின்றனர்? அவர்களது அச்சத்தின் அடிப்படை என்ன?

பாலியல் கொடும்கைக்கு உள்ளான குழந்தைகள் அந்தக் கசப்பான அனுபவத்தை மனத்தின் ஆழத்தில் புத்ததைது, மறக்க முயல்கின்றனர். அதைப் பற்றிப் பசேுவதே மீண்டும் காயப்படும், வதேனைப்படும் அனுபவமாக இருக்கிறது. தங்கள்குக்கு ஏற்பட்ட அரவரககத்தக்க நிகழ்வினால் தாங்களே கறபைட்டுவிட்டதாக உணர்கின்றனர். வயது வந்தவரூடன் ஏற்பட்ட அந்த அனுபவம் தவறானது என உணர்ந்து பெரிதும் அவமானப்படுகின்றனர். ஏதோ வகையில் தாங்களும் அதற்குப் பொறுப்போ என்னும் சந்தகேமும் தாங்களும் பொறுப்பு என்று பெரியவர்கள் நினைப்பார்களோ என்னும் கவலையும் அவர்களை வாட்டுகின்றன. இதனால் பெற்றோரின் அன்பை இழந்துவிடுவோமோ என்று அஞ்சுகின்றனர். அவர்களது மற்றொரு குழப்பம், நடந்ததை மற்றவர்கள் நம்பமாட்டார்கள்; தாங்கள் கற்பித்துச் சொல்வதாக மற்றவர்கள் நினைப்பார்கள்; பாலியல் தொடும்கைகளைத் (sexual touches) தாங்களே விரும்பியதாக நினைத்துக் கொள்வார்கள் என்னும் பயம். சில சமயங்களில் குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்வதற்காகக் குழந்தை தான் தன்னதைத் தொடச் சொன்னது என்று கஃறுவதுண்டு. குழந்தைகள் அன்பையும் அரவண்பையும் வணேடுகின்றனர்; அது அவர்களது உரிமையுமாகும். ஆனால், சகெஸ் அனுபவம் வணேடும் என்று கதேபதில்லை. இவ்வை அனதைத்துடன், பல சமயங்களில் குற்றவாளி வளியில் சொல்லக் கஃடாது என்று குழந்தைகளைக் கடும்யாக எச்சரிக்கிறான். இவ்வை அனதைத்தும் சரேந்து தான் குழந்தைகளின் நாவகைக் கட்டிப்போடுகின்றன.

இத்தகைய சஃழலில் நாம் செய்ய வணேடியது என்ன? குழந்தையின் முழு நம்பிக்கைக்கும் நாம் பாததிரமாக வணேடும். குழந்தை சொல்வதை முழுவதும் நம்பவணேடும். நடந்ததைச் சொல்லுவதில் தவறே இல்லா என்று குழந்தையிடம் வலியுறுத்திச் சொல்ல வணேடும். நடந்ததவற்றிற்குக் குழந்தை எந்த வகையிலும் பொறுப்பல்ல என்பதை ஆணித தரமாகக் கஃற வணேடும். நல்ல ஆலோசகரிடம் (counsellor) குழந்தையை அழைத்துச் சென்று ஆலோசனையும் ஆதரவும் கிடகைக்கச் செய்ய வணேடும். இவ்வை தவிரப் பல தடும்பு நடவடிக் கைகளும் தவேபைப்புகின்றன. குழந்தைகளுக்குச் சிறு வயதிலிருந்தே தற காப்புவிவரங்கள் பற்றிச் சொல்ல வணேடும். அவர்களது விரும்பம் இல்லாமல் அவர்களது உடலைத் தொடும்வதற்கு யாரும் உரிமையில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வணேடும். Good touch எது, bad touch எது என்னும் பாகும்பாட்டை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளச் செய்ய வணேடும்.

இவ்வை அனதைத்திலும் கல்வி நிலையங்கள்குக் குப்பெரும் பொறுப்பு உண்டு. குறிப்பாக, சகெஸ் பற்றிக் குழந்தைகளிடம் பசேுவதற்குப் பெற்றோர்கள் பெரும் கஃசப்படும்,

Written by வசந்தி தவே -

Tuesday, 06 September 2011 17:01 - Last Updated Tuesday, 06 September 2011 17:08

பசேக் கட்டாது என்று நம்பும் நம் சமுதாயத்தில் இப்பொறுப்பு கல்வி நிலையங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வண்டும். அந்தப் புகலிடத்திலேயே கொடும் தாக்குதல் நடந்தால் எங்கே போவது?

நமது சமுதாயம் குழந்தைகளின் உரிமைகளை மதிக்காத சமுதாயம். ஒழுக்கம் என்ற பெயரில் குழந்தைகளை வாய் திறந்து பசேம் தரையமும் தன்னம்பிக்கையையும் அற்றவர்களாக வளர்த்து, அநீதிகளை மௌனமாகச் சகித்துக்கொள்ளும் அபலைகளாக மாற்றிவிடுகிறோம்.

குற்றங்கள்க்குப் பலியாகின்றவர்களில் மிகவும் பரிதாபகரமானோரும் உதவி கிட்டாதவரும் காயப்பட்டுத் தப்பட்டுவோரும் அவமானப்பட்டுத் தப்பட்டுவோரும் குழந்தைகள்தாம். தங்களபை பாதுகாத்துக்கொள்ள வியலாத பருவமாதலால், தனிப்பட்ட விகாரங்கள்க்கும் வக்கிரங்கள்க்கும் அவர்கள் இலக்காகின்றனர். சமுதாயமும் அரசும் இவரை குறித்த ஆழ்ந்த புரிதலும் கவலையும் கரிசனையும் கொண்டு, தகுந்த நடவடிக்கைகளை மறக்கொண்டு, இத்தகைய கவேலங்களையும் கதியற்றாரை வட்டையாடும் கொடூரங்களையும் ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும். நமது சமுதாயத்தை, குறிப்பாகக் கல்வி நிலையங்களை, மச்சு விட முடியாமல் அழுத்திக்கொண்டிருக்கும் அச்சப்புகமைண்டலம் விலக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் மனிதாபிமானமுடைய சமுதாயமாக மாற முடியும்.

நன்றி: காலச்சுவடு <http://www.kalachuvadu.com/issue-90/child01.asp>